

Yasak Aşkın Sonu

– berberce · 04 Haziran 2022

Müdür beyi o sabaha kadar kimse öfkeli görmemişti, iflasın eşiğine geldiği gün bile. Herkese selam verip iyi çalışmalar diledikten sonra odasına gider kahvaltısını yapar ara sıra çalışanları denetlerdi.

"Nergis ile Celal çabuk odama gelsin!" derken sekreterine dişleri kıl kesiyordu. Mesai başlar başlamaz apar topar müdür odasına çağrılmalarında bir bit yeniği olduğunu düşünmemek imkansızdı.

Nergis: "Galiba siparişler çok geldi onları yetiştirmek için mesaiye kalmamı isteyecek." diye düşünürken Celal ise: "Arabalardan birisi arızalı herhalde onu tamire götürmemi isteyecek." diye düşünüyordu.

İkisini de karşısına almış başlamıştı müdür bey fırça atmaya:

-Dün doktora gittin mi Nergis?

-Şey, evet, gittim efendim.

-Ne dedi peki?

-Korkulacak bir şey yokmuş efendim, hafif soğuk algınlığı, nane limon içiyorum.

Sözlerine şöyle devam edince ortalığı buz kesti:

-Bunu sizlerden asla beklemezdim, biriniz canımı ve malımı emanet ettiğim şoförüm, biriniz en hamaratlı elemanımsınız. İkiniz de beni zor günlerimde yalnız bırakmadınız bunu unutmadım ama böyle rezalet işlerin yaşanmasına ise musade etmemi benden isteyemezsiniz zaten.

Dün gittiğiniz otelin sahibi benim en samimi arkadaşım, olup biten herşeyi akşamleyin tek tek anlattı bana. Anlamamazlıktan gelmeyin oraya çay kahve içmeye gitmediniz herhalde, çıkın şimdi odamdan, bir daha yüzünüzü görmek istemiyorum."

Elini öpmek istedi Celal, af dilemek isterken;

-Yeter, seni kardeşim gibi sevmiştim.

Nergis ise başını öne eğmiş ağlıyordu, ya kocası duyarsa işten neden atıldığını ya çocukları duyarsa babalarına mesaim var diyerek annelerinin bir başkasıyla ilişkisi olduğunu...

Celal, kapıdan çıkarken tüm cesaretini toplayıp sordu:

-Peki, tazminat...

-Tüm yasal haklarınızı alacaksınız, dedi ama benden helallik asla alamayacaksınız, çıkın şimdi!